

СЕКЦІЯ 1

СУЧАСНІ НАПРЯМКИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ СІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОСТІ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

**Богданов Д.С. аспірант,
Миколаївський національний аграрний університет**

У сільській місцевості України підприємництво розвивається повільно. Зокрема, в районах з більшою часткою сільського населення кількість малих підприємств є меншою, тоді як значну частину грошових доходів сільських домогосподарств складають заробітна плата і різноманітні соціальні виплати.

Майже нерозвиненим є інститут малого підприємництва в сільських регіонах Миколаївської області. Крім того, підприємницька діяльність в селах характеризується низьким ступенем диверсифікації: домінуюча кількість малих підприємств займається сільськогосподарською діяльністю і торгівлею, тоді як інші сфери сільської економіки майже не розвиваються (рис.1).

Ринок послуг соціальної сфери, який являє собою складну систему обміну суспільних фондів споживання та оплати праці на засоби, необхідні для відтворення робочої сили, є недостатньо розвиненим [2, с.4]. Сучасний економічний стан села та його ресурсне забезпечення унеможливають покращення сільської соціальної сфери, призводячи до руйнування і закриття її інфраструктури, збільшуючи кількість об'єктів з не укомплектованими штатами. Частина закладів культури, освітніх та медичних установ потребують капітального ремонту і перебувають в аварійному стані. У багатьох населених пунктах відсутні дошкільні дитячі

заклади, загальноосвітні школи. Погіршуються транспортне сполучення і телефонний зв'язок.

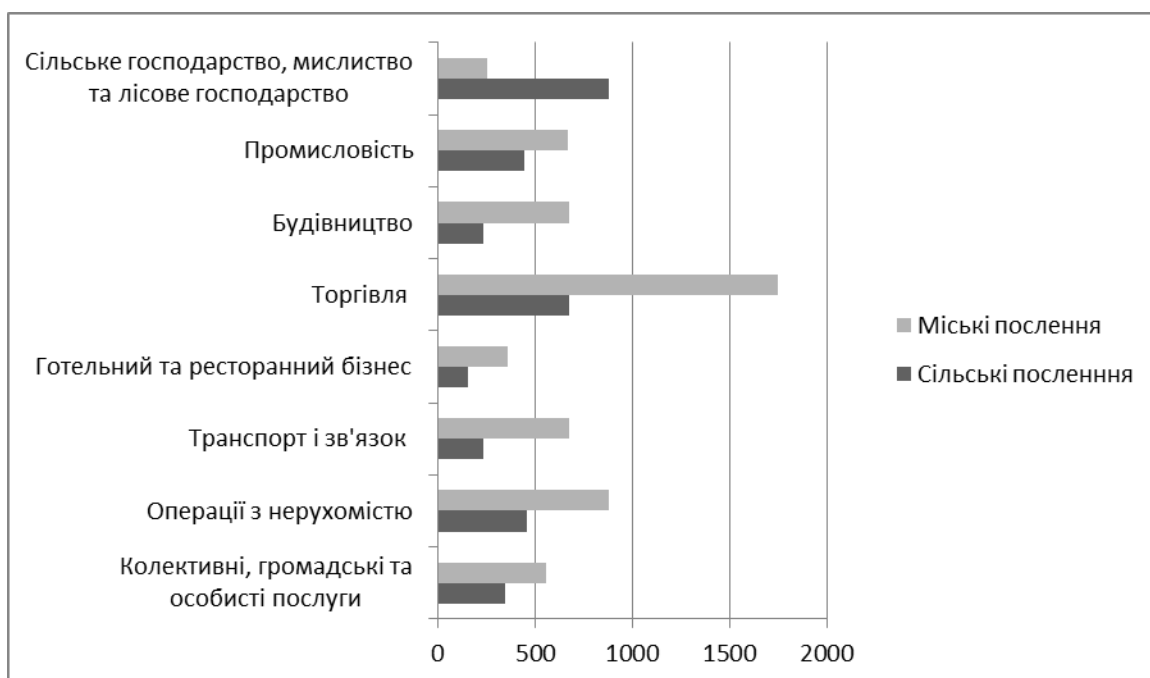

Рис. 1. Кількість малих підприємств Миколаївської області за основними видами економічної діяльності (2018 р.) [1]

Збереженню якісних характеристик соціальної сфери перешкоджає істотне уповільнення темпів її розвитку, спричинене ліквідацією пілг на прибуток сільських будівельних організацій, обсяги робіт яких скорочуються внаслідок зниження рівня життя селян, нерозвиненості кредитних механізмів тощо. Згортання мережі об'єктів торгівлі на селі та ресторанного господарства, повне руйнування служб побуту стали закономірною реакцією на стрімке падіння платоспроможного попиту селян. Обсяг реалізованих послуг населенню в сільських регіонах є значно меншим за відповідний показник у містах, а обсяг товарообігу на селі є у 3,5 разів меншим за відповідний показник у містах.

Залишається гострою проблема благоустрою житлового фонду, при цьому зберігається розрив між рівнями благоустрою житла в сільській місцевості та містах. Якщо в міських поселеннях водопроводом обладнано

65,4 відсотків загальної площі житла, то в сільській місцевості Миколаївської області каналізацію мають лише 12,7 відсотків житлових приміщень, центральне опалення – 9,9 відсотків, ванни або душові кімнати – 27,5 відсотків, гаряче водопостачання – 8,9 відсотків. До комунальних органів місцевого самоврядування передано більше 60 відсотків об'єктів соціальної сфери та житлово-комунального господарства. За технічним станом майже 70 відсотків (в основному водопровідних мереж та споруд) відпрацювали амортизаційний термін, а біля 40 відсотків знаходяться в аварійному стані [3, с. 59].

Поліпшення якості обслуговування сільського житлового фонду сприятиме нарощуванню обсягів індивідуального будівництва, підґрунтям чого стане повноцінне фінансування за рахунок бюджету, державних і недержавних інститутів гарантій і пільг, передбачених для різних категорій забудовників. Останнє створює додатковий стимул для розширення сфери прикладання праці та реалізації ініціативи селян у галузі організації, кооперативних і приватних підприємств будівельної промисловості. Інший аспект підвищення комфортності житла полягає в удосконаленні комунального житлового фонду, що надаватиметься малозабезпеченим в оренду.

Рівень доходів та якість життя населення сільської місцевості безпосередньо залежить від стану культурно-освітнього комплексу, що відіграє важливу роль у формуванні та піднесенні інтелектуального рівня, а також професійно-кваліфікаційних характеристик.

Інформаційні джерела :

1. Статистичний щорічник Миколаївської області. *Головне управління статистики у Миколаївській області*. URL: <http://www.mk.ukrstat.gov.ua/>
2. Полозенко Д.В. Соціальна інфраструктура села та джерела її фінансування. *Фінанси України*. 2013. № 1. С. 3-12.

3. Рябоконт В. П. Розвиток соціальної інфраструктури сільських територій. *Економіка АПК*. 2016. № 4. С. 56-65.

УДОСКОНАЛЕННЯ РОБОТИ В ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

М. МИКОЛАЄВА

Горобченко О.А., канд. екон. наук, доцент

Миколаївський національний аграрний університет

Осів О.Є., здобувач вищої освіти

Вінницький національний медичний університет

Зміцнення і захист здоров'я є найважливішою умовою для забезпечення благополуччя і достойного існування людини, а охорона здоров'я є важливим суспільним завданням кожного міста, області і країни в цілому.

Реформування галузі охорони здоров'я м. Миколаєва, здійснення належного обсягу надання медичної допомоги населенню міста вимагає суттєвого покращання. Існуючі проблеми охорони здоров'я є непротими для вирішення, мають багатоаспектний комплексний характер, що обумовлює необхідність оновлення підходів до охорони здоров'я, розробки і реалізації нових стратегій та програм. Демографічна ситуація в місті характеризується від'ємним природним приростом: 2015 р. – -0,8; 2016 р. – -0,8; 2017 р. – -0,7.[1] Відмічається зростання загального тягаря хвороб. Викликає занепокоєння тенденція до погіршення стану здоров'я дорослого населення та молоді, збільшення частоти хвороб серцево-судинної системи, соціально-значущих хвороб, онкологічних захворювань.

З метою поліпшення здоров'я населення та забезпечення соціально-економічного розвитку міста, подальшого удосконалення роботи в галузі охорони здоров'я м. Миколаєва, управління охорони здоров'я Миколаївської міської ради затвердило Галузеву Програму розвитку «Охорона здоров'я» на